

І в лісі гноми пружать ніч зухвало
Бадьорим стрекотом, забувши про утому,
Неначе скрашене півтонами буття
Нам повертає спогади колишні...
Ласкаве й стружене по зморенні поденнім,
Воно притишило свій денний добрий ритм,
Та ще звучить мінорною струною
Над звершеннями, мріями і часом.

1960